

straně právní moci, a strana pozbyla práva je naříkati a domáhati se jeho změny. Na tomto stavu nemohla pak ničeho změnit ani okolnost, že bylo jí intimováno totéž rozhodnutí beze změny ještě jednou, byť i nyní s poučením o opravných prostředcích, které jí neprávem otvíralo postup instanční jednou již uzavřený.

Jestliže tedy žal. úřad rekurs podaný po uplynutí rekursní lhůty čítané od doručení prvního intimátu odmítl jako nepřipustný, neporušil tím žádného práva strany, a je tedy stížnost její bezdůvodná.

Č. 2259.

Živnostenské právo: * V řízení o udělení koncese k provozování živnosti vázané na průkaz způsobilosti přísluší živnostenskému společenstvu dle § 116/a č. 1 živn. řádu postavení strany pouze, pokud jde o posouzení předloženého průkazu způsobilosti.

(Nález ze dne 24. dubna 1923 č. 6845).

V ě c: Společenstvo stavitelů pro severní okresy soudní v obvodu obchodní a živnostenské komory v Liberci (adv. Dr. L. Špaček z Prahy) proti ministerstvu obchodu stran stavitelské koncese městské obce Liberce.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y: Městská obec L. žádala podáním ze dne 4. března 1920 o udělení koncese k provozování živnosti stavitelské, oznámila jako náměstka v provozu této živnosti vrchního stavebního správce městského stavebního úřadu, Rudolfa S., a předložila doklady na průkaz jeho způsobilosti.

V řízení o této žádosti zahájeném podalo stěžující si společenstvo stavitelů dobré zdání, v němž se postavilo na stanovisko, že veřejné korporaci koncese k provozování živnosti stavitelské vůbec udělena býti nemůže a poukázalo na to, že dle 2. odst. § 55 živn. ř. musí míti náměstek vlastnosti, kterých je třeba k samostatnému provozování příslušné živnosti, tedy v daném případě by musel podati průkaz, že mu byla udělena koncese k provozování živnosti stavitelské.

Zsp. rozhodnutím z 20. září 1920 udělila městské obci L. koncesi k provozování živnosti stavitelské se stanovištěm v L. a vybídla magistrát v L., aby, jakmile toto rozhodnutí nabude moci práva, vyhotovil koncesní dekret, schválil náměstka a vyrozuměl veškeré interesenty.

Nař. rozhodnutím z 12. listopadu 1921 č. — nevyhovělo ministerstvo obchodu odvolání společenstva stavitelů v L. a zamítlo vznesené námítky jako bezdůvodné, načež magistrát v L. výměrem z 22. prosince 1922 S-a jako náměstka schválil.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Dle § 2 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 lze podati stížnost na ss v každém případě, když někdo tvrdí, že mu bylo proti-zákonným rozhodnutím neb opatřením úřadu správního v jeho právech ublíženo. Proto může nss poskytovat právní ochranu toliko v případě porušení subjektivních práv st-lových.

Vzhledem k tomu dlužno se především zabývatí otázkou, jaké právní postavení má st-lka v řízení o žádosti za udělení koncese k provozování živnosti stavitelské.

Dle § 23, odst. 1 živn. řádu vyhledává se při koncesovaných živnostech tam vyjmenovaných — a mezi ně patří živnost stavitelská — zvláštní způsobilost.

Před propůjčením koncesované živnosti, k jejímuž nastoupení se vyžaduje zvláštní způsobilost, má úřad živnostenský dle ustanovení 1. odst. § 23 a) živn. ř. dáti příslušnému společenstvu po dobu 3 neděl příležitost, aby u úřadu nahlédlo v doklady, jež strana předložila na průkaz své způsobilosti, a má společenstvo na vůli podati v této lhůtě dobré zdání o předloženém průkazu způsobilosti. V § 116 a) č. 1 živn. ř. vyhrazeno jest společenstvu odvolací právo z rozhodnutí a opatření živnostenského úřadu, jímž byla udělena koncese na živnost koncesovanou, jestliže společenstvo podle předpisu § 23 a) podalo včas dobrozdání, ale rozhodnutí se nestalo ve smyslu tohoto dobrozdání.

Z těchto ustanovení plyne, že živnostenská společenstva jsou povolána uplatňovati v řízení o udělení koncese k provozování živnosti na průkaz způsobilosti vázané pouze takové námitky, jež svým obsahem týkají se předloženého průkazu způsobilosti, nejsou však legitimována uplatňovati námitky na ochranu jiných zájmů veřejných.

V řízení o udělení koncese přísluší tedy živnostenskému společenstvu postavení strany pouze, pokud jde o posouzení předloženého průkazu způsobilosti a jedině v této příčině má společenstvo subjektivní právní nárok na ochranu.

V daném případě neuplatňovalo stěžující si společenstvo, jak bylo svrchu uvedeno, námitky proti předloženému průkazu způsobilosti, nýbrž námitky proti schopnosti městské obce L. býti subjektem oprávnění k provozování živnosti stavitelské a žal. úřad se těmito námitkami meritorně zabýval, ale zamítl je jako bezdůvodné.

Ježto však společenstvo nemá v řízení o udělení koncese postavení strany, pokud jde o jiné zájmy veřejné, než o posouzení průkazů způsobilosti, nelze v zamítnutí námitky týkající se právní schopnosti zúčastněné strany provozovati živnost shledati nějakého porušení subjektivních práv stěžujícího si společenstva, které by připouštělo dovolání se tohoto soudu a zakládalo jeho kompetenci.

Okolnost, že žal. úřad tuto námitku společenstva neodmítl jako nepřijatelnou, nýbrž meritorně ji řešil, kompetenci tuto založiti nemůže.

Vzhledem k tomu dlužno stížnost odmítnouti jako nepřijatelnou.

Pokud stížnost vytýká, že magistrát v L. schválil Rudolfa S. náměstkem v provozování živnosti neprávem, neboť nemá koncese k provozování živnosti stavitelské a tedy nevyhovuje ustanovení § 55 živn. ř., dle něhož musí míti náměstek vlastnosti, kterých jest třeba k samostatnému provozování živnosti, jest rovněž nepřijatelná, poněvadž záležitost není pořadem stolic administrativní cestou vyřízena (§ 5 zák. o ss), neboť jest zde pouze rozhodnutí stolice první, proti němuž jde odvolání dle 1. odst. § 145 živn. ř. na zsp a v dalším pořadí na min. obchodu.

Nemohl se proto nss zabývatí v nižádném směru obsahem podané stížnosti a musil ji jako nepřijatelnou odmítnouti.